

[Bouet.]

har uddannet 125 elever. Ialt har altså 1157 elever gennemgået den grundlæggende uddannelse for deres videre praksis til søs, hvilket ikke synes at være så dårligt i betragtning af, at det drejer sig om en nydannelse. Der er næppe tvivl om, at skolerne, når det nu i virkeligheden bliver således, at ingen dreng kan komme ud at sejle, uden at han har gennemgået et sådant kursus, i fremtiden vil få en betydeligt større tilgang, ja, muligvis også vil blive fuldt udnyttet, og hvis det bliver tilfældet, går jeg naturligvis ud fra, at den til enhver tid siddende handelsminister vil overveje at oprette flere skoler.

Af beretningen ser man også, at af de 976 elever, som blev antaget, er der faldet 104 fra, hvoraf 25 desværre er bortvist. Nu er det jo således, at der indenfor alle grupper i samfundet vil være nogle mennesker, som har vanskeligt ved at indordne sig, og det gælder vel særlig sådanne unge drenge. Jeg må se med tilfredshed på, at man, hvis det er tilfældet med nogle af de unge mennesker, viser dem bort fra skolen. Muligvis er årsagen til det frafald, der har været, den, at mange af disse unge drenge kommer fra de dårligst bemidlede kredse, og at det måske derfor har været vanskeligt for dem at skaffe sig det udstyr, der forlanges på sådanne skoler.

Alt i alt kan jeg på mit partis vegne sige, at vi er vel tilfredse med det, der her er opnået, og vi vil med glæde arbejde videre på, at det kan udvikles. Jeg kan derfor tilsige mit partis støtte til lovforslagets gennemførelse i det høje ting.

Axel Christensen: Det formål, som denne lovgivning tilsigter at opfylde, kan jeg på mit partis vegne give fuld tilslutning.

Vi, der kender erhvervsforholdene og den undervisning, der knyttes dertil, ved jo, at en skoleundervisning er et særdeles godt supplement til det praktiske livs lære. Dette gælder på mange områder indenfor erhvervene, og den erfaring, som dette lovforslag bygger på, viser, at det sikkert også i høj grad gælder uddannelsen af de unge søfolk.

Da lovforslaget og den allerede gældende lov hviler på det princip, at søfartserhvervet selv er med til at udrede de med en sådan skoleundervisning forbundne udgifter, er man sikkert i den retning inde på det rigtige spor. Og hvis jeg skal bedømme en sådan skoles indvirkning på de unge mennesker — sammenlignet med lignende forhold i andre erhverv —, er der for mig ingen tvivl

om, at de unge elever kan høste godt udbytte af et sådant relativt kort 3 måneders kursus som det, der her er tale om.

De tre skoler, som er omtalt udførligt i bilagene til lovforslaget, og som i forbindelse med de private skoler formodentlig dækker behovet, er sikkert etableret på et sundt økonomisk grundlag, idet man, i hvert fald for de to skolers vedkommende, beslægtet allerede bestående skolelokaler i den tid, de ikke benyttes til deres oprindelige formål, hvilket jo bidrager til en sund økonomi for begge parter.

Også fra min side skal der lyde en tak for det private initiativ, som er taget af visse virksomheder på dette skolespørgsmåls område.

Jeg ved af erfaring, at enhver start på et sådant område kan have sine vanskeligheder, og jeg ved, at lærerkrafterne og den ledelse, der skal forestå skolernes arbejde, har et stort ansvar, men jeg ved også, at det kan give stor glæde at arbejde på sådanne områder, hvor der kan spores en nyttig virkning på relativt kort tid. Selvom jeg desværre ikke kender de nærmere forhold ved disse sømandsskoler, nærer jeg ikke tvivl om, at man ved en sådan undervisning baner vejen for de unge menneskers fremtid på en sådan måde, at de, der får denne undervisning, vil være betydeligt bedre stillet end dem, der må være den foruden.

Man kan jo nok sige, at det, der opnås på skolerne, også skulle kunne opnås på lærepladserne og på arbejdspladserne, men det er jo netop i erkendelse af, at dette ikke er tilfældet, at man har sat ind på hele dette vigtige område — og det har man gjort rigtigt i.

Al begyndelse kan jo være svær. Af oplysningerne til lovforslaget fremgår det, at man fra 1. april 1952 strammer fordringerne med hensyn til nødvendigheden for de unge af at søge skolerne. Personlig nærer jeg ingen tvivl om nytten heraf; en god skoleundervisning på dette område vil sikkert føre mange af de unge mennesker lettere gennem vanskelighederne senere, og så er formålet til en vis grad opfyldt.

Det er min og mit partis opfattelse, at de penge, man anvender på de unge menneskers erhvervsmæssige uddannelse, er givet godt ud. Vi har derfor ingen betænkeligheder ved udgifternes størrelse, men vi regner naturligvis med, at der udvises sund økonomi i administrationen. Jeg tror ligesom det ærede medlem hr. Elmquist, at det vil være rigtigt at tidsbegrænse loven.

Jeg kan på mit partis vegne principielt